kellegitele tas anna rahu. Oli nüüd õhtast juba ee tük aega peale wallitud ning rüeldud, siis akkasid inimesed wiimaks ette wäsind kontide ning kistud nägudega koju minema. Wanapagan jäti aga üksi pimese körtsi kolistama. Sääl tegi ta siis sõhukest koled mira, et kedagi tee keija ei julge öösekis senna jääda. Wiimaks läks asi nii ulluks et körtsi mees ei tohi ka öösse enam magada mete. Omiku wara kui tee inimesed akkasid linna minema, siis weel jäti kolistamine körtsi toas waguse. Körtsi mehel oli nüüd ee nõu kallis. Kuulas üke ning teise käest-aga ükskid ei tea selle wastu abi. Wiimaks ütles kedagi: Tõstke körts tääwe maad põhatsi poole, teisele sulda; see peab aitama. Nõnda tehti. Körts lammutadi ää ning tehti teisele sulda; siis kadus ete oort wana pagena kolistamine ning rahwa räll. Tee keia wõib nüüd weel wana körtsi kiwkusi paerguse (körtsi) ei näha.

6 Mõnda tähendust täht päewadest.

Kalliste öödega, nimelt jõulu ja nääri ööl, pannakse ikka aknad kinni, kas luukidega, ehk riietega, et mitte tule walgus ei saa wälja paista; wäga kahjulik on nende ööde tule walgus wilja põldudele. / Jõulu ja näärilaupa öö läbi peetakse tuli ülal / Wana aasta wiimsel õhtul toob peremees jooma-aja renni pääle ning pere lähwad jooma. Pääle jooma jääb taide kõigeks ööks lauale, kuni homiku walgeni. Peremees peab selle öö sees ükskõik kord jooma! Kapiha kiri (piibliraamat) ei tohi sellel öösel renni päält

puududa. On wana aasta tunnid mööda jõudnud, siis hakatakse uue aasta õnne katsuma. Kõige päält wõetakse tükk tina, tehakse ühe kord torbiku sees tules wedelaks ja kallatakse siis kellegi nimel wede. Igaühe perekonna liikme nimel kallatakse üks, „nääri õn". On see tina kägar siis pisut pitkergune ning koolja kerstu moodi, siis sured sell aastal ära. On ta mütsi wõi kübara moodi — saad mehele. On ta rubelik ning halli karwa — saad raha j.n.e. Õnne seletajad on ikka wanad emmed / — Selle järele wisatakse kinga. Inimene langeb seliti maha pää kokke ust, paneb omale kinga parama jala warwaste otsa ning wiskab siis kinga enese üle, kohe ust. On kinga esimine ots wäljaminemas — lähed sell aastal majast wälja. On king kummuli ning ots wälja poole — sured ära. —

Lüakse õlgi lage. Selle tarwis wõetakse ahjutagant, õhtul toodud põhkudest peo täis sirgeid õlgi, kasitakse kenasti siedaks, tüüd tasaseks, siis lüakse wastu lage öeldes: „Kas rugid kaswad, ehk: „Kas odrad kaswad; nõnda iga suwi ja tali wilja nimetades kuni kõik toa lagi täis saab. Iga peo täis ikka ise kohta. Need kõrred mis siis lae pragude wahele rippuma jääwad, näitawad wilja terawad ehk tühist kasu, Need jääwad nüüd nii kauaks lage, kui esimised kirikulised koju tulewad, nendel on õigus ja kord neid ära ösudas. — Uue aasta esimistel tundidel käiakse õues. Juhtud sa siis uskilt poolt kogemata midagi kolinad ehk müra, pauku ehk lakse kuulma, siis tähendab see omamesti surma, ehk ka mõnda äkkilist õnnetust / — Siis wõtab keegi pere liige iga inimese nimel ühe taldriku ning paneb kummuli renni pääle. Ühe alla ta paneb mulda, teise alla wõtmed, kolmanda alla sõrmuse, neljanda alla süsi j.n.e. Nüüd kutsutakse pere ligi. Iga üks walitseb ühe omale. Kes mulla saab — sureb ära. Kes wõtmed saab — saab peremeheks. Kes sõrmuse saab — saab pruudiks. Kes süsi saab — leinamist / — Ka peetakse wäga suureks õnneks